

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทักษะและพฤติกรรมในการป้องกันยาเสพติดให้โทษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

4.1 ผลการวิจัย

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1.2 ทักษะที่มีต่อยาเสพติดให้โทษ

4.1.3 พฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดให้โทษ

4.1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ความรู้กับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดให้โทษ และทัศนคติกับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดให้โทษ

4.2 อภิปรายผล

4.2.1 อภิปรายผลตามลักษณะความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ทักษะเกี่ยวกับยาเสพติด และพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดของนักเรียน

4.2.2 อภิปรายผลตามความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้กับทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติด ความรู้กับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติด และทัศนคติกับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดของนักเรียน

4.1 ผลการวิจัย

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การศึกษาในปัจจุบัน		
ม. 4	236	38.10
ม. 5	221	35.60
ม. 6	163	26.30
2. ศึกษาในสาขาวิชา		
สายสามัญ	553	89.20
สายอาชีพ	67	10.80
3. เพศ		
ชาย	274	44.20
หญิง	346	55.80
4. อายุ		
15 ปี	56	9.00
16 ปี	235	37.90
17 ปี	212	34.20
18 ปีขึ้นไป	117	18.90
5. ศาสนา		
พุทธ	608	98.10
คริสต์	7	1.10
อิสลาม	2	0.30
อื่นๆ	3	0.50

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. จำนวนพี่น้องในครอบครัวรวมทั้งตัวนักเรียนเอง		
1 คน	50	8.10
2 คน	279	45.00
3 คน	143	23.10
4 คน	83	13.40
5 คน	46	7.40
6 คนขึ้นไป	19	3.10
7. อาชีพของบิดา		
รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ	121	19.50
พ่อค้า, นักธุรกิจ	30	4.80
เกษตรกรกรรม	335	54.00
ลูกจ้าง	70	6.50
ช่างฝีมือ	9	1.50
รับจ้าง	85	13.70
8. อาชีพมารดา		
แม่บ้าน	144	23.10
ลูกจ้าง	19	3.10
รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ	60	9.70
ค้าขาย	59	9.70
เกษตรกรกรรม	280	45.20
รับจ้าง	58	9.40

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
9. รายได้ของบิดามารดา (ต่อเดือน)		
20,000 บาทขึ้นไป	37	6.00
10,000 - 20,000 บาท	96	15.50
5,000 - 10,000 บาท	221	35.60
ต่ำกว่า 5,000 บาท	266	42.90
10. สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
อยู่ด้วยกัน	557	89.80
หย่า	23	3.70
บิดาถึงแก่กรรม	29	4.70
มารดาถึงแก่กรรม	11	1.80
11. ได้รับค่าอาหารและค่าใช้จ่ายส่วนตัวเป็นรายเดือน		
3,000 บาทขึ้นไป	25	4.10
2,000 - 3,000 บาท	26	4.20
1,000 - 2,000 บาท	113	18.20
ต่ำกว่า 1,000 บาท	456	73.50
12. ค่าใช้จ่ายประจำวันที่ได้รับ ใช้จ่ายได้อย่างไร		
ใช้จ่ายได้อย่างฟุ่มเฟือย	15	2.40
ใช้จ่ายได้พอดี	490	79.00
ใช้จ่ายไม่เพียงพอ	103	16.60
อื่น ๆ	12	1.90

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
13. พฤติกรรมของบิดามารดาหรือคนในครอบครัวเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ		
สูบบุหรี่	372	60.0
ดื่มสุรา	238	38.40
สูบกัญชา	7	1.10
เสพยา	2	0.30
เสพยาอื่น	0	0.00
กินยากระตุ้น	3	0.50
ดมสารระเหย	3	0.50
ไม่เคยทำเลย	171	27.60
อื่น ๆ	5	0.80
14. เมื่อมีปัญหาหนักที่ไม่สามารถแก้ไขได้ขอคำปรึกษาจาก		
บิดามารดา	329	52.10
ผู้ปกครอง	57	9.20
ครู - อาจารย์	12	1.90
พี่น้อง,ญาติ	33	5.30
คนรัก	12	1.90
เพื่อนสนิท	177	28.50
15. การใช้เวลาว่างจากการทำงาน การเรียน ทำกิจกรรมต่าง ๆ เรียงลำดับ 1, 2 และ 3		
ดูภาพยนตร์ ดูโทรทัศน์	509	82.10
ออกกำลังกาย เล่นกีฬา	460	74.20
กิจกรรมการบันเทิง	239	38.50

จากตารางที่ 3 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามระดับการศึกษา คือ ชั้น ม. 4, ม. 5 และ ม. 6 คิดเป็นร้อยละ 38.10, 35.60 และ 26.30 ตามลำดับ ส่วนใหญ่เรียนสายสามัญศึกษา คิดเป็นร้อยละ 89.20 สายอาชีพคิดเป็นร้อยละ 10.80 ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แบ่งเป็นนักเรียนหญิง ร้อยละ 55.80 นักเรียนชาย ร้อยละ 44.20 โดยส่วนใหญ่จะมีอายุ 16 ปี ถึงร้อยละ 37.90 รองลงมาคือ 17 ปี และ 18 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 34.20 และ 18.90 ตามลำดับ ในจำนวนดังกล่าวนี้ นับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 98.10 จำนวนพี่น้องในครัวเรือนส่วนใหญ่มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 บิดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 54.00 รองลงมามีอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 19.50 อาชีพของมารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 45.20 รองลงมามีอาชีพเป็นแม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 23.10 รายได้ต่อเดือนของบิดามารดาส่วนใหญ่ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.90 รองลงมาคือ 5,000 - 10,000 บาท, 10,000 - 20,000 บาท และ 20,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 35.60, 15.50 และ 6.00 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาสถานภาพสมรสของบิดามารดาแล้วพบว่า ส่วนใหญ่บิดาและมารดาจะอยู่ด้วยกันถึงร้อยละ 89.80 รองลงมาคือ บิดาถึงแก่กรรม หย่า และมารดาถึงแก่กรรม คิดเป็นร้อยละ 4.70, 3.70 และ 1.80 ตามลำดับ ค่าใช้จ่ายส่วนเป็นรายเดือนส่วนใหญ่ต่ำกว่า 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 73.50 รองลงมามีค่าใช้จ่ายตั้งแต่ 1,000 - 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.20 ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ใช้จ่ายพอดี ร้อยละ 79.00 รองลงมาไม่เพียงพอ ร้อยละ 16.60 พฤติกรรมของคนในครอบครัวส่วนใหญ่สูบบุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาดื่มสุรา คิดเป็นร้อยละ 38.40 เมื่อมีปัญหาหนักนักเรียนจะปรึกษามารดาเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 52.10 รองลงมาจะปรึกษาเพื่อนสนิท คิดเป็นร้อยละ 28.50 การใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ นักเรียนจะดูภาพยนตร์ ดูโทรทัศน์ รองลงมาจะออกกำลังกายและเล่นกีฬา คิดเป็นร้อยละ 82.10 และ 74.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลความของทัศนคติของ
นักเรียนที่มีต่อยาเสพติดให้โทษ

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
1. การใช้ยาบ้าช่วยให้ร่างกายแข็งแรงและ ช่วยเพิ่มสมรรถภาพการทำงาน	4.62	0.85
2. การใช้ยาบ้าเพียงเล็กน้อยไม่ทำให้ติด	3.97	1.10
3. การใช้ยากระตุ้นช่วยเพิ่มสมรรถภาพ ทางเพศ	4.27	0.95
4. อยากพอมให้ใช้ยาบ้า	4.42	1.06
5. คนที่เสพยาบ้าทำให้เกิดประสาทหลอน	4.03	1.31
6. คนสูบบุหรี่จะมีบุคลิกภาพดีกว่าคน ไม่สูบบุหรี่	4.51	0.99
7. การสูบบุหรี่ทำให้เจริญอาหาร	4.49	0.80
8. การสูบบุหรี่ช่วยให้ผ่อนคลายความ ตึงเครียด	4.02	1.12
9. สถานที่สาธารณะทุกแห่งควรเป็นเขต ปลอดควันบุหรี่	4.31	1.28
10. การสูบบุหรี่ติดได้ยากเลิกได้เร็ว	4.01	1.61
11. ทุกคนควรมีส่วนร่วมในการรณรงค์ เพื่อการไม่สูบบุหรี่และคุ้มครองสุขภาพ ผู้ไม่สูบบุหรี่	4.49	1.03
12. ควรมีการห้ามขายบุหรี่แก่เด็ก เยาวชน และห้ามโฆษณาบุหรี่ผ่านสื่อทุกประเภท	4.18	1.28
13. เป็นลูกผู้ชายต้องสูบบุหรี่	4.41	1.09
14. การดื่มสุราทำให้ขาดสติ ควบคุมอารมณ์ ไม่ได้	4.25	1.20

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลความของทัศนคติของ
นักเรียนที่มีต่อยาเสพติดให้โทษ (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
15. การดื่มสุราทำให้เสียเงินและเสียเวลา โดยเปล่าประโยชน์	4.29	1.19
16. การดื่มสุราช่วยให้เข้าสังคม ได้ดีและ เข้ากับเพื่อนฝูง	4.02	1.07
17. การดื่มสุราช่วยให้เกิดความร่าเริง สนุกสนาน	3.87	1.19
18. การดื่มสุราทำให้เสียบุคลิกภาพ	3.83	1.44
19. การดื่มสุราช่วยให้เกิดความกล้าที่จะ ทำพฤติกรรมที่ไม่เคยกล้าทำมาก่อน	3.29	1.45
20. การใช้สารระเหยทำให้ลึ้มทุกข์	4.28	1.10
21. การใช้สารระเหยช่วยให้เป็นคนทันสมัย	4.68	0.75
22. การใช้สารระเหยช่วยให้จัดความ ประหม่าหาย	4.39	1.03
23. การใช้สารระเหยทำให้สูญเสียเพื่อน	3.79	1.33
24. การใช้สารระเหยทำให้ร่างกายอ่อนแอ	4.06	1.40
25. การสูดดมสารระเหยจะทำให้ช่วยบรรเทา อาการเป็นหวัดคัดจมูก	4.46	0.94
26. การสูดดมยาช่วยให้จิตใจร่าเริงสนุกสนาน	4.16	1.24
27. การใช้กัญชาปรุงอาหารทำให้รสชาติดีขึ้น	3.55	1.39
28. การสูดดมยาทำให้การเรียนตกต่ำลง	3.84	1.51
29. การสูดดมยาให้กลิ่นแฉะร่างกายมากกว่า ให้โทษ	4.42	1.04

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลความของทัศนคติของ
นักเรียนที่มีต่อยาเสพติดให้โทษ (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
30. การสูบบุหรี่หรือดื่มสุราหรือสองครั้ง ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	3.88	1.10
31. สังคมรังเกียจผู้ที่ติดกัญชา	3.51	1.31
32. เฮโรอีนมีอันตรายมากกว่ายาเสพติด อย่างอื่น	4.14	1.23
33. การใช้เฮโรอีนทำให้เสียอนาคตและ ทำลายตนเอง	4.38	1.17
34. ฟินสามารถใช้เป็นยาแก้ปวด ได้เป็น อย่างดี	3.53	1.29
35. การผลิตและการขายฟินในประเทศไทย ถือเป็นเรื่องธรรมดา	4.43	0.95
36. การใช้เข็มฉีดยาเสพติดร่วมกันทำให้ติด โรคเอดส์	4.46	1.06
37. การใช้มอร์ฟินจะต้องอยู่ในการควบคุม ของแพทย์เท่านั้น	4.09	1.21
38. การคิดฟีน มอร์ฟิน เฮโรอีนเป็นการผิดศีล	4.03	1.12
39. การรักษาสุขภาพให้แข็งแรงทั้งร่างกาย และจิตใจไม่สามารถช่วยป้องกันยาเสพติดได้	3.59	1.51
40. เราไม่ควรกังวลกับปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ ในครอบครัวจนเกินเหตุ	3.87	1.12
41. การป้องกันยาเสพติดคือการตั้งใจศึกษา เล่าเรียนให้สำเร็จตามที่ปรารถนา	4.23	0.99

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลความของทัศนคติของ
นักเรียนที่มีต่อยาเสพติดให้โทษ (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
42. การมีวินัยในตนเองสามารถช่วยป้องกัน ยาเสพติดได้	4.42	0.87
43. ผู้ที่เลิกยาเสพติด ได้เป็นผู้ที่ชนะใจตนเอง	4.57	0.85
44. เพื่ออนาคตสดใสให้ไกลยาเสพติด	4.61	0.89
45. การใช้ยาเสพติดช่วยผ่อนคลายความทุกข์	4.10	1.32
46. การลองใช้ยาเสพติดเพียงครั้งเดียว ไม่ทำ ให้ติด	3.73	1.32
47. การออกกำลังกาย เล่นกีฬาจะทำให้ ไม่พึ่งพาเสพติด	4.14	1.29
รวม	4.16	0.58

จากตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยโดยรวมของทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียน เท่ากับ 4.16 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.58 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อยาเสพติดเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 21 คือ การใช้สารระเหยช่วยทำให้เป็นคนทันสมัย เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.68 รองลงมาได้แก่ ข้อที่ 1 คือ การใช้ยาบ้าช่วยให้ร่างกายแข็งแรงและช่วยเพิ่มสมรรถภาพการทำงาน และข้อที่ 44 คือ เพื่ออนาคตสดใสให้ไกลจากยาเสพติด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 4.62 และ 4.61 ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 19 คือ การดื่มสุราช่วยให้เกิดความกล้าที่จะทำพฤติกรรมที่ไม่เคยกล้าทำมาก่อน เป็นข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ 3.29

4.1.8 พฤติกรรมการป้องกันยาเสพติด

พฤติกรรมการป้องกันยาเสพติด นำเสนอค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การป้องกันยาเสพติดของนักเรียนรายข้อ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนรายข้อ

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
ในอดีตท่านทำสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้หรือไม่		
1. สูบบุหรี่	4.39	1.21
2. ดื่มสุรา (เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์)	4.36	0.99
3. สูบกัญชา	4.81	0.62
4. ใช้น้ำกระดุน	4.91	0.46
5. เสพผื่น	4.91	0.46
6. เสพเฮโรอีน	4.88	0.54
7. คมสารระเหย (กาวเบนซิน ทินเนอร์)	4.88	0.54
ปัจจุบันท่านทำสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้หรือไม่		
8. สูบบุหรี่	4.70	0.86
9. ดื่มสุรา (เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์)	4.59	0.84
10. สูบกัญชา	4.90	0.49
11. เสพผื่น	4.94	0.37
12. เสพเฮโรอีน	4.92	0.47
13. คมสารระเหย (กาวเบนซิน ทินเนอร์)	4.90	0.53
14. ใช้น้ำกระดุน	4.86	0.59
15. ท่านสูบบุหรี่เมื่อเครียดหรือมีปัญหา	4.69	0.89
16. ท่านเคยห้ามเพื่อนไม่ให้เสพกัญชาหรือยาเสพติดอื่น ๆ	2.30	1.48

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติด
ของนักเรียนรายข้อ (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
17. ท่านมักสังสรรค์และกระชับความสัมพันธ์ กับเพื่อนด้วยการดื่มสุรา	4.48	0.99
18. ท่านเคยใช้ยาบ้าเมื่อต้องการทำงานหนัก หรือเรียนอย่างหนัก	4.48	0.99
19. เมื่อนอนไม่หลับท่านเคยใช้ยานอนหลับ ช่วย	4.78	0.68
20. ท่านเคยลองสูบกัญชาเมื่อเพื่อนชักชวน	4.83	0.63
21. ท่านเคยเสพยาเสพติดโดยใช้เข็มฉีดยา ร่วมกับผู้อื่น	4.86	0.61
22. ท่านเคยใช้ยาแอมเฟตามีนเพื่อลดความ อ้วน	4.81	0.71
23. ท่านได้ร่วมจัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับยาเสพติด ให้โทษ	3.81	1.35
24. ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการที่ เกี่ยวกับการต่อต้านยาเสพติดให้โทษ	3.14	1.37
25. ท่านเคยอ่านเอกสารและวารสารที่เกี่ยวกับ ยาเสพติดให้โทษเพื่อเสริมสร้างความรู้	3.41	1.32
26. ท่านเคยเข้าฟังการบรรยายเรื่องยาเสพติด ที่โรงเรียนจัดขึ้น	3.20	1.35
27. ท่านเคยไปทัศนศึกษาตามสถาบันที่บำบัด รักษาผู้ป่วยที่ติดยาเสพติด	1.75	1.28
28. ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการและ กีฬาในสถาบัน	3.55	1.37

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติด
ของนักเรียนรายข้อ (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
29. ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้าง คุณธรรมจริยธรรม	3.32	1.34
30. ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาตาม โอกาสอันสมควร	3.25	1.33
31. ท่านเคยพยายามรักษาการติดยาเสพติด ให้ไทย	4.56	1.08
32. ท่านเคยเข้าร่วมการตรวจรักษาการติดยา เสพติด	4.53	1.09
33. ท่านเคยเข้าเป็นคนไข้ในโรงพยาบาล เพื่อบำบัดรักษาการติดยาเสพติด	4.81	0.74
34. ท่านเคยอดบุหรี่	4.58	1.10
35. ท่านเคยอดสุรา	4.62	1.04
36. ท่านเคยรักษาการติดยาเสพติดด้วยตนเอง โดยไม่ไปพบแพทย์	4.65	1.00
รวม	4.13	0.55

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดของนักเรียน
เท่ากับ 4.13 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด 4.94
ได้แก่ ข้อที่ 11 คือ ปัจจุบันไม่เคยสูบบุหรี่ รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 4 และข้อที่ 5 คือ ในอดีต
ไม่เคยใช้ยากระตุ้น (ยาบ้า) และในอดีตไม่เคยสูบกัญชา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.91
ส่วนพฤติกรรมอยู่ในระดับไม่ดีต้องแก้ไข ได้แก่ ข้อ 27 คือ นักเรียนเคยไปทัศนศึกษาตาม
สถานที่บำบัดรักษาผู้ป่วยที่ติดยาเสพติด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 1.75

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลความคะแนนความรู้
ทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ และพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติด

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	11.44	2.31
ทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติด	4.16	0.58
พฤติกรรมการป้องกันยาเสพติด	4.13	0.55

จากตารางที่ 6 สรุปโดยรวม นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.44 มีทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และมีพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.163 จากการพิจารณาเปรียบเทียบตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 7 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติด
และพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติด

ตัวแปร	ความรู้	ทัศนคติ	พฤติกรรม
ความรู้	1.0000	*0.1742	0.0733
ทัศนคติ		1.0000	*0.4630
พฤติกรรม			1.0000

*P < .05

จากตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดกับทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติด พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.17

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดกับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติด ให้โทษ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.46

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดกับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดของนักเรียน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 การอภิปรายผล

การศึกษารั้วนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ

4.2.1 อภิปรายผลตามลักษณะความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ทัศนคติ และพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดของนักเรียน

ลักษณะความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียน จากผลการวิจัยพบว่า มีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ คือ มีค่าเฉลี่ย 11.44 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.32 เมื่อมองภาพรวมจะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ เมื่อพิจารณากลุ่มของผู้ที่มีระดับความรู้ดีมาก คือ ปานกลาง และต่ำกว่าเกณฑ์ พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 33.50 แต่มีคะแนนในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดถึงร้อยละ 19.20 ซึ่งเป็นที่น่าเป็นห่วง ผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสนใจตระหนักถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหามา เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ดีกว่าที่เป็นอยู่ซึ่งนอกจากการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนในชั้นเรียนแล้ว โรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เพิ่มเติม แต่สิ่งที่ควรคำนึงคือ แต่ละแหล่งนั้นให้สาระพอเพียงหรือไม่ โรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรมการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดให้มากขึ้น เช่น การจัดนิทรรศการ การจัดอบรม หรือการร่วมรณรงค์กับหน่วยงานภายนอกเพื่อลดจำนวนผู้ไม่รู้เรื่องยาเสพติดให้หมดไป ราชันี พลแสน (2535) ได้ทำการศึกษา ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งเสพติดให้โทษของนักศึกษาระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถานบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับสิ่งเสพติดให้โทษผ่านเกณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อเวลานานไปทำให้เกิดการลืมและหลังจากที่เรียนเกี่ยวกับสิ่งเสพติดแล้ว ยังมีการเรียนวิชาอื่นด้วย ทำให้เรื่องที่เรียนใหม่เข้ามาปะปนกับเรื่องเก่า (ชม ภูมิภาค, 2516 และ วิเชียร วิวิษศิริ, 2527) อาจมีผลทำให้นักเรียนมีความรู้ต่ำกว่าเกณฑ์ ควรจัดให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องสารเสพติดแก่นักเรียนทุกคน และพยายามสอดแทรกในการสอนทุกวิชา จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน จัดกิจกรรมให้ผู้ปกครอง โดยให้ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด ประชุมชี้แจง ครูอาจารย์ ให้ตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ของความเป็นครู ที่ให้กรอบรมสั่งสอนนักเรียนด้วยความรักและผูกพัน (นืออน พิณประดิษฐ์ และคณะ, 2541)

ลักษณะทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติด จากผลการวิจัย พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 ผลการวิจัยเรื่องทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนเป็นที่น่าพอใจ จากการศึกษาของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (2530) ที่ศึกษาสภาพการใช้สารเสพติดในสถานศึกษา โดยเก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา พบว่าทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียน นักศึกษา ส่วนใหญ่เห็นว่าการใช้สารเสพติดทุกชนิดมีอันตรายมาก ส่วนการศึกษาของรัชณี พลแสน (2535) ซึ่งทำการศึกษา ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในสถานบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า นักศึกษามีทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งเสพติดให้โทษอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ อย่างไรก็ตาม การเรียนการสอนก็ควรรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดอย่างค่อเนื่อง โดยเฉพาะเรื่องของบุหรี่และสุรา ซึ่งเป็นยาเสพติดที่มีขายทั่วไป อาจจะนำไปสู่สาเหตุที่ทำให้ทดลองเสพยาเสพติดชนิดอื่น หากมีการเผยแพร่ และแนะนำถึงโทษภัยบ่อยครั้ง ก็น่าจะเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อยาเสพติดให้ดีขึ้น

ส่วนลักษณะพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดของนักเรียน จากผลการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่มีคะแนนอยู่ในระดับดี คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 ในภาพรวมจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สงวน นิตยารัมภ์พงศ์ และคณะ (2535) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ในสถานที่สาธารณะ ซึ่งผู้ดำเนินการ

สาธารณะส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่อยู่ในระดับดี และระดับปานกลาง ถึงแม้จะพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่ดีต่อยาเสพติด แต่ก็ มีพฤติกรรมบางข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ไม่ดี ซึ่งน่าเป็นห่วง คือไม่ห้ามเพื่อนไม่ให้เสพยาเสพติด จากข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เมื่อมีปัญหาที่แก้ไขไม่ได้ ส่วนใหญ่จะปรึกษาพ่อแม่ รองลงมาจะปรึกษาเพื่อนสนิท ซึ่งพฤติกรรมในการปรึกษาเพื่อนนี้อาจจะทำให้นักเรียน หันไปใช้ยาเสพติด และพฤติกรรมที่ไม่ดีอย่างอื่นคือ ไม่เคยไปทัศนศึกษาตามสถาบันที่บำบัด รักษาผู้ป่วยที่ติด ยาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของอำไพ สวัสดิพิงษ์ (2533) ที่พบว่า “ทางโรงเรียนมีการจัดพานักเรียนไปทัศนศึกษาสถานบำบัดรักษาผู้ป่วยจากสิ่ง เสพติดอยู่ในระดับน้อย คือ นักเรียนไม่เคยมีโอกาสดูไปทัศนศึกษา ณ สถานบำบัดรักษา ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งพฤติกรรมในข้อนี้ ไม่ใช่พฤติกรรมที่จะเกิดได้บ่อย ๆ หรือ มีโอกาสน้อย มากเมื่อคำนึงถึงความเป็นจริง แต่โรงเรียนควรจัดให้มีการ ทัศนศึกษาตามสถาบันที่บำบัด รักษาผู้ป่วยที่ติดยาเสพติด เพื่อที่นักเรียนจะได้มีประสบการณ์ตรง และมีพฤติกรรมเกี่ยวกับ ยาเสพติดดียิ่งขึ้น

4.2.2 อภิปรายผลตามความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดให้โทษ ซึ่งอภิปรายตามสมมติฐานของการวิจัย

ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดของ นักเรียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายถึงความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดกับทัศนคติ เกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันจริงก็ือนักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ก็จะมีทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดที่ดีด้วย หรือนักเรียนที่มีทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดดี จะมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดที่ดีด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สงวน นิตยารัมภ์พงศ์ และคณะ (2535) ซึ่งศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการคุ้มครองสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่ในสถานที่สาธารณะ เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ของ องค์ประกอบต่าง ๆ พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับค่อนข้างต่ำ ระหว่างความรู้ กับทัศนคติ เช่นเดียวกับนวรรณ อาษารัฐ (2538) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับภูมิหลัง ความรู้ ทัศนคติ และการใช้สารเสพติดของผู้ติดยาเสพติดที่มารับการรักษา ณ โรงพยาบาลชลบุรี พบว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดของผู้ติดยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับ ทัศนคติเกี่ยวกับสารเสพติดของผู้ติดยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับ

ความคิดเห็นของ ซิมบราโด และคณะ (Zimbrado, et al, 1977) ที่กล่าวว่า ทักษะคิดของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด จะเป็นเช่นไรย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ของบุคคลนั้น ถ้าบุคคลมีความรู้ในเรื่องใดดี ทักษะคิดต่อสิ่งนั้นก็จะมีค่ามากขึ้นไปด้วย ซึ่งการมีทักษะคิดที่ดีย่อมส่งผลให้เกิดการปฏิบัติที่ดีด้วย ธวัชชัย ชัยจิราชัย (2527) กล่าวว่า ความรู้เป็นลักษณะสำคัญที่สุดที่ทำให้เกิดผลในด้านทักษะคิดและการปฏิบัติ สอดคล้องกับข้อคิดเห็นของประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526) ที่กล่าวว่า ความรู้หรือประสบการณ์ของบุคคลช่วยให้เกิดเจตคติและเป็นตัวกำหนดเจตคติของบุคคล

ทักษะคิดเกี่ยวกับยาเสพติดกับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายถึง ทักษะคิดเกี่ยวกับยาเสพติดกับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดมีความสัมพันธ์กันจริง คือ นักเรียนที่มีทักษะคิดดีจะส่งผลให้มีพฤติกรรมในการป้องกันยาเสพติดที่ดีตามไปด้วยเช่นกัน โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับบุพา ชูสิทธิสกุล (2527) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความตั้งใจในการดื่มสุรากับพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า ทักษะคิดต่อการดื่มสุรามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะคิดต่อการดื่มสุรากับบรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิง สามารถเป็นตัวทำนายพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษาได้ สงวน นิตยารัมภ์พงษ์ และคณะ (2535) ได้ศึกษาการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ในสถานที่สาธารณะ เมื่อศึกษาความสัมพันธ์พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับก่อนข้างต่ำ ระหว่างทักษะคิดกับพฤติกรรมสอดคล้องกับที่ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526) กล่าวไว้ว่า ทักษะคิดมีผลต่อการแสดงออกหรือการปฏิบัติของบุคคลก็มีผลต่อทักษะคิดของบุคคลนั้นด้วย

ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดไม่มีความสัมพันธ์กันทางสถิติกับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดของนักเรียน หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดกับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กัน คือ นักเรียนที่มีความรู้ต่ำอาจมีพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดดีหรือนักเรียนที่มีความรู้ดีอาจจะมีพฤติกรรมในการป้องกันยาเสพติดต่ำ สอดคล้องกับโรนีย์ (Roncy, 1975) ที่ศึกษาเปรียบเทียบความรู้เรื่องยาเสพติด ทักษะคิด ที่มีต่อยาเสพติด และการใช้ยาเสพติดระหว่างนักเรียนเกรด 12 ในโรงเรียนอันดับที่ 1 และอันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 ในรัฐมอนทานาคะวันดัก พบว่า การมีความรู้ไม่ได้ช่วยให้ยาเสพติดน้อยลง ขนิษฐา ธรรมเนียม (2535) ได้ศึกษา ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติตนของ

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่อ พ.ร.บ.ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535 และ พ.ร.บ. คุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของกลุ่มสูบและไม่สูบ ไม่มีผลต่อความรู้และทัศนคติ แต่มีผลต่อการปฏิบัติ